

Rekopisy i listy w sprawach redakcyjnych prosimy adresować: Do Redakcji „Kurjera Litewskiego” w Wilnie. — Ogłoszenia, oferty i listy w sprawach prenumeraty prosimy adresować: Do Administracji „Kurjera Litewskiego” w Wilnie.

KURJER LITEWSKI

Ogłoszenia „Kurjer” drukuje tylko w języku polskim. — Ogłoszenia przyjmują się w Administracji „Kurjera Lit.” do godz. 4 p. p. Od 4-6 p. p. w Biurze ogłoszeń L. i E. Metzla i S-ka, Wielka 38, telefon Nr. 886. Po godz. 6-ej niekrólgi i inne niecierpiące zwłoki gawiedziomienia, w drukarni Józefa Zawadzkiego Suworowska Nr. 3.

WYDAWNICTWA ROK IX.

Wychodzi codziennie rano, oprócz dni poświęconych.

REDAKCJA I ADMINISTRACJA prospekt 5-to Jerski № 28.

Adres telegraficzny: Wilno Kurjer. — Skrytka pocztowa № 96.

Telefon № 129, telefon drukarni № 685.

Administracja otwarta od godz. 10—4 po poł. W niedziele od 12—1 p. p.

Redaktorzy przyjmują od godz. 2—3 po połud.

CENY OGŁOSZEŃ:

Nadesłano za wiersz petiowy w tekiecie, lub jego miejsce 1 rub. Ogłoszenia na 1-iej stronie za wiersz petiowy lub jego miejsce 60 kop. Ogłoszenia na 1 str. o pożytku państw. za wiersz pet. lub jego miejsce 1 rub. Reklamy za wiersz petiowy lub jego miejsce 60 kop. Nekrologi za wiersz pet. lub jego miejsce na 1 str. 50 k., po tekiecie 30 k. Z życia towarzyskiego. Zawiadomienia do 10 wierszy — 5 rb. Ogłoszenia z wyjątkiem za wiersz petiowy lub jego miejsce 50 kop. Drobne ogłoszenia za każdy wyraz 4 kop., najniższe 40 kop. Ogłoszenia w niedzielnych numerach o 25 proc. drożej. Dołączenie prospektów do „Kurjera” 7 rb. od tysiąca oprócz opl. poczt.

WARUNKI PRENUMERATY

	Roczna	Półroczna	Kwartal.	Miesięczna
W WILNIE	8—	4—	2—	—70
Z PRZESYŁKĄ POCZTOWĄ	10—	5—	2,50	—84
ZAGRANICĄ	16—	8—	4—	1,30

Numer pojedynczy 5 kop.

Zmiana adresu 20 kop. — Za odesłanie do domu 10 kop. miesięcznie. Listów niefrankowych lub niedostatecznie opłaconych „Kurjer” nie przyjmuje. Rekopisów — nie zastrzeżonych do zwrotu — nie przechowuje.

Przypominamy Sz. Prenumeratorom, że czas odnowić przedpłatę na kwartał II-gi r. b.

KONIAK SZUSTOWA

KALODONT
Niezbedny KREM i ELIKSIR do ZĘBÓW
Utrzymuje zęby biało, czysto i zdrowo.
Zadać wszędzie

Teatr Familijny R. Sztremera
Wydobyta ze szponów piekła, Wyróżniający się wykonaniem i treścią obrazem wstrząsający dram. w 2 cz., obfitujący w cały szereg ładnych scen i porwywających momentów. — Noco księżycowe na marzu, piękne widoki. — Przegląd ostatnich wypadków, kronika. Kochliwy prenumeratorka, sceny komieszne.
Zmiana obrazów w środę 24 kwietnia r. b.

Sala Koncertowa Ogrodu Botanicznego dyr. I. SZUMANA.
TEATR FAMILIJNY VARIETE.
Dzisiaj występ polskiego humorysty **Ludwika Ludwikowskiego.**
20 NIEJŃ PROGRAMU 20 NIEJŃ.
Początek o godz. 11 wiecz.

„HOTEL PAŁAC”
Restauracja „Hotelu Pałac” wydaje codziennie od g. 2—5 po poł. wyborowe obiady z 4 dań po 75 kop.
Podczas obiadów przygrywa koncertowe TRIO.
Wieczorem wokalno-artystyczne produkcje pierwsz. sił krajowych i zagranicznych z poważaniem **NOWA DYREKCJA.**

ODDZIAŁ WILEŃSKI D.H. L. i E. METZL i S-ka
podaje do wiadomości swojej Szanownej Klienteli, że od maja r. b. biuro zostanie przeniesione do domu hrabiego Tysskiewicza przy ul. wielkiej № 96.

OPUŚCIŁ PRASĘ ZESZYT XIV—XV (dokończenie I tomu) Dziejów Porozbiorowych Litwy i Rusi.

Upadek Wilna. — Bytność Cesarza Pawła na Litwie. — Organizacja patriotyczne. — Sprawa Ciecierskiego i towarzyszy. — Osobne pułki polskie w armii rosyjskiej. — Rozruchy wśród włościan. — Zmiana kalendarza. — Sprawy kościelne i edukacyjne. — Tragiczna noc z 23 na 24 marca 1801 r.
Portrety i ilustracje:
Pulkownik Józef Zeydlitz. — Seweryn hr. Potocki. — Prot Potocki. — Wojciech Narbut. — Woyniłłowiczowa z Narbutów. — Ks. Kazimierz Narbut. — Ks. Stanisław Narbut. — Ks. Hieronim Strojnowski. — Portret Kościuszki na oddzielnym kartonie.
Cena zeszytu kop. 35, z przesyłką 40 kop. Dla prenumeratorków „Kurjera Litewskiego” cena zeszytu kop. 25, z przesyłką kop. 30.
Zamówienia wraz z opłatą na 6 zeszytów, 12 zeszytów, 24 zeszytów przyjmują:
Administracja „Kurjera Lit.” w Wilnie, prospekt 5-to Jerski 28, księgarnia Gebethnera i Wolffa w Warszawie, oraz wszystkie księgarnie w kraju i zagranicą.
Szczegółowy prospekt na żądanie bezpłatnie.

BADNAUHEIM
Hôtel d'Angletierre (Englischer Hof).
NOWOCZESNY KOMFORT, BLISKO ŁAZIENEK.
Właśc. A. CHRZANOWSKA, A. BRODNICKA.

Biblioteka pamiętników
ma na celu zobrazowanie życia polskiego i litewskiego w przeszłości, opowiedziane przez świadków naucecznych.
obejmuje obszar całej dawnej Rzeczypospolitej Polskiej.
dla czytelników pełny wizerunek czasów i ludzi w ówczesnym świecie, opowiedziane stronami i różnymi poglądami.
każdy pamiętnik opracowany był przez jednego z najwybitniejszych historyków i naukowców naszych i opatrzone treścią przedmową.
jako wydawnictwo periodyczne wychodzi raz na miesiąc w formie książkowym, objętość 200-250 str. druku z licznymi portretami i ilustracjami.
WARUNKI PRZEDPŁATY:
w Wilnie roczn. rb. —, półr. —, kwart. —
z prz. poczt. „ 8, „ 4, „ 2—
za granicą „ 10, „ 5, „ 2,50
dla prenumeratorków „Kurjera Litewskiego”:
w Wilnie roczn. rb. 6, półr. 3, kwart. 1,50
z prz. poczt. „ 7, „ 3,50, „ 1,75
Adres Redakcji i Administracji „Biblioteki pamiętników”
Wilno, prospekt 5-to Jerski № 28.
Szczegółowy prospekt na żądanie bezpłatnie.

BIRSZTANY, silna wódka
wisko, i solankowe
zdroje. Meana radziejynas. 21500.
Informacje: Wilno, Dr. Sycianko, Chersoska 7; Kowno, hotel Wersa, p. Węglawowicz.
Maszyna **HAMMOND** okazują do sprzedania.
Orenburska 5, m. 13, róg Tambowskiej.

WILNOL DO ZĘBÓW KREM-PROSZEK-ELIKSIR

Francuzi o sprawie polskiej.

Francuzi z dawna słynęli z nieznaności życia obcego, poza „piękną Francją” światem mało się interesowali. Należy to jednak w znacznej mierze do przeszłości. Zarówno nauka, jak i publicystyka francuska poświęcają obecnie dużo uwagi stosunkom międzynarodowym, zwłaszcza badaniom nad staraniem wschodu Europy, Austrii, Niemcy, Rosja, Bałkany i t. d. I nie dziwne, odradzająca się Francja pragnie odzyskać swe dawne stanowisko w świecie, musi przeto poznać, gdzie mogą się okazać naturalni jej sprzymierzeńcy, wrogowie jej wrogów. W tych poszukiwaniach prasa francuska zastanawia się nieraz nad sprawą polską, rozmyślnie i starannie po r. 1871 usuwaną z pamięci.

Głosy te znać powinniśmy, nie przeceniając, oczywiście ich znaczenia praktycznego. Rozumieć już dziś powinniśmy wszyscy, że francuzi, jak i każdy inny naród, zajmują się nami jedynie z punktu widzenia własnych interesów, przewidywanego starcia z Niemcami przedewszystkiem i że dla własnych celów praktycznych poświęcają tak najszersze chociażby sympatie swoje, jak wszelkie względy sprawiedliwości, braterstwa broni i t. p.

Ostatnie wypadki bałkańskie wprowadzają niewątpliwie poważne zmiany w stosunkach mocarstw, trudno jednak na razie określić, jakiego mianowicie rodzaju. Kanclerz niemiecki w pamiętnej mowie przewidywał, jak wiadomo, nieuchronne starcie świata słowiańskiego z niemieckim. Jakkolwiek ponęta jest podobna perspektywa dla francuzów, potraktowali ją oni jednak bardzo krytycznie. P. Perraud w gazecie „Opinion” wyraził nawet przekonanie, że wypadki bałkańskie będą właściwie końcem „panslawizmu rosyjskiego”. Wzmocnione narody bałkańskie będą daleko samodzielniejsze, niż dotąd w swej polityce, nie będą przeto tak ponętnym, jak dotąd, obiektem dla widoków politycznych Rosji. Między dążeniami bułgarów a rosjan zarysowuje się już teraz wyraźna sprzeczność interesów, obydwaj bowiem narody pragnęłyby zagarnąć Konstantynopol dla siebie. P. Perraud przewiduje z tego powodu zwrócenie się Rosji na wschód azjatycki i sądzi, że w przewidywanym starciu Francji z Niemcami Rosja zachowa się neutralnie. Wobec tego, jego zdaniem, Francja powinna nawiązać stosunki z innymi narodami słowiańskimi, które z konieczności, w imię najżywniejszych swych interesów prowadzić muszą walkę ze „światem niemieckim”.

Wypadki bałkańskie również są punktem wyjścia artykułu p. Rivet w jednym z ostatnich numerów poważnego „Temps”. Artykuł zastanawia się nad przyczynami pokojowości, której Rosja złożyła tyle dowodów w czasie tego kryzysu i dochodzi do przekonania, że jedną z nich było to, że Rosja nie czuje się dość jednolitą, tak jednolitą, jakby to być mogło, gdyby stosunki polsko-rosyjskie miały inny, niż dziś charakter. W dalszym ciągu p. Rivet zapewnia, że „wielu ministrów” rosyjskich rozumie, jak ważnym jest z punktu wi-

ANTYKI,
kolekcje porcelany, zbiory rzeźby, meble stylowe, żyrandole, obrazy i inne dzieła sztuki rozprzedaje się po znanym kolekcjonerze, w Warszawie. Moniuszki 9. 25879

WILNOL DO ZĘBÓW KREM-PROSZEK-ELIKSIR

Antyki

dzienia zagranicznej polityki rosyjskiej dać „rozwiązanie liberalne” kwestji polskiej.
Pewna niewymieniona „wpływa osoba polityczna” miała autorowi oświadczyć, że w Petersburgu nie ma obecnie jednolitego rządu. Między p. Kokowcem a p. Sablem ma istnieć cała przepaść, gdyż dążenia ich są wręcz przeciwne. P. Kokowcow i niektórzy jego koledzy pragnęliby wprowadzić państwo na drogę postępu i wydzignąć Rosję ze stagnacji dzisiejszej. Natomiast p. Sabler i jego przyjaciele chcieliby cofnąć Rosję do okresu z przed 1905 r. Wskutek niefortunnych wyborów Kokowcow w czwartej Dumie nie ma punktu oparcia i cały gabinet nie ma powagi ani w sferach, ani w Izbach, ani w społeczeństwie. Autor powiada dalej, że musi się coś zrobić, żeby nie było sprzeczności zasadniczych między dwiema Izbami prawodawczymi, gdyż stan obecny szkodliwie oddziaływa zarówno na politykę wewnętrzną, jak i zewnętrzną. Brakiem jednolitości rządu objaśnia „wpływa osoba polityczna” uchwałę Rady państwa w sprawie samorządu miejskiego w Królestwie, która, jak stwierdza p. Rivet, wywołała ogromne rozgoryczenie środowisk polaków.

O wypadkach bałkańskich i polityce Kokowcowa w sprawie polskiej mówi też zaszczytnie znany pisarz francuski, p. Andrzej Lichtenberger w „Opinion”. Szanowny autor, który kilkakrotnie zwiedzał ziemię polską dla osobistego zapoznania się ze stosunkami, nadaje wogóle duże znaczenie sprawie polskiej. Zdaniem jego, cięży ona nad sytuacją europejską prawie na równi z tak drogi autorowi kwestją alzacko-lotaryjską. „W chwili — powiada autor — gdy misja p. Delcasségo w Petersburgu podkreśla dążenie Francji i Rosji, wobec wyjątkowo skomplikowanych koniunktur politycznych, do zapewnienia największej skuteczności przymierza, a gdy wyniki wojny bałkańskiej głęboko wstrząsnęły wszystkimi warunkami równowagi w Europie środkowej, jej doniosłość staje się kapitalną”.

Do napisania ostatniego artykułu skłonił p. Lichtenbergera ukazanie się przekładu francuskiej książki p. Eug. Starzewskiego o „Sprawie polskiej” p. t. „L'Europe et la Pologne”. P. Starzewski pesymistycznie się zapatruje na przyszłość Austrii i Rosji i sądzi, że tylko potęgę Niemiec może skupić ziemie polskie i wytworzyć pod swymi skrzydłami federację narodów europejskich, uznającą prawa narodowe. P. Lichtenberger polemizuje z wywodami p. Starzewskiego i nie trudno mu było wykazać, że dotychczasowa polityka niemiecka nie daje najmniejszych podstaw do podobnych nadziei. Mimo to p. Lichtenberger poleca przeczytanie książki „szczególnie politykom francuskim i rosyjskim, tym zwłaszcza, którzy są zdecydowani utrzymać i uczynić płodniejszym sojusz dwóch państw”. Dla nich będzie ona „specjalnie korzystną”, jakkolwiek zarazem nieprzyjemną, a nawet irytującą.
P. Lichtenberger pragnąłby przeciwstawić wizji p. Starzewskiego „istnienie więcej, lub mniej autonomicznego 20-miljonowego Królestwa Polskiego pod kontrolą obrzymlonego imperjum słowiańskiego o 140 milionach mieszkańców, Królestwa Polskiego, któreby stanowiło prze-

dnia straż zachodniej Słowiańszczyzny”. Logicznie, — powiada p. Lichtenberger — jest to zupełnie możliwe, nie tai on jednak przed sobą i czytelnikami, że rzeczywistość odbiega niezmiernie daleko od tej logicznej możliwości i że w ciągu ostatnich lat siedmiu Rosja „straciła bardzo wiele terenu na bezpośrednią korzyść germanizmu”.

P. Lichtenberger nie traci jednak całkowicie nadziei, że Rosja błąd swój naprawi. „Gdyby — powiada, między innymi — decydujące czytni świadczyły w Petersburgu o takiej samej inteligencji, o jakiej świadczyły listy prywatne p. Kokowcowa, zanim został ministrem, byłyby one zdolne wywołać w Polsce, a więc w całej sytuacji Europy środkowej, nieobliczalne następstwa”. Rosja, zdaniem jego, powinna odegrać rolę starszej córy Słowiańszczyzny nie dążąc do pochłonięcia narodów słowiańskich. „Ucisłając Polskę, Rosja prowadzi grę niemiecką, wywołuje nieufność niezależnych państw słowiańskich. Oparłszy się o Polskę, rządząca liberalnie i lojalna, widziałaby wzrost swych sił realnych i moralnych w rozmiarze obryzmim”. Ostatecznie p. Lichtenberger pokłada nadzieję, że „gorący przyjaciel Rosji, znakomity obrońca przymierza”, p. Delcassé, potrafi „z taktem i powagą sobie właściwą dać poznać rządowi rosyjskiemu niezbędność i ogromne skutki zbliżenia polsko-rosyjskiego, którego konieczność uznają najświetlejsze umysły Rosji”.

Nadzieje p. Lichtenbergera, śmiało rzecz można, grzeszą nieuzasadnionym optymizmem. Dyplomacja niemiecka właśnie w sprawie polskiej ma w Petersburgu daleko mocniejszy tradycyjny wpływ, niż francuska i prawdopodobnie jest, że p. Delcassé uzna wobec tego zastosowanie wcale sprawy polskiej nie poruszać, niż że potrafi „dać do poznania” p. Lichtenberger, podobnie jak p. Rivet liczy się zdaje na „prywatne” poglądy p. Kokowcowa. Jeżeli jednak dotąd „prywatne” stanowisko prezesa Rady ministrów i „wielu” jego kolegów w działalności publicznej nie znalazły żadnego odbicia, to czy nie należy uważać tego za dowód, że w dostrzegalnej przyszłości wszystkie te dobre chęci wyrażać się będą mogły jedynie w „listach prywatnych”. No, a coż kogo, prócz biografów, obchodzić mogą myśli i uczucia, które w czynach się nie objawiają.

P. Lichtenberger wspomina o najświetlejszych umysłach Rosji, które rzekomo uznają konieczność zbliżenia polsko-rosyjskiego. Jest w tym nieco prawdy niewątpliwie, ale i tu nie należy się ludzi, Parlament niemiecki uchwalił większością głosów rezolucję, potępiającą wywyższanie polaków. Mimo to wywyższanie trwać będzie mogło spokojnie lata całe. A gdyby nawet nastąpiło, które uchwaliły tę rezolucję, doszły do władzy w Pruszech, to wywyższanie może wprawdzie pozostać zaniechane, ale prowadziłoby one prawdopodobnie politykę łagodniejszą w środkach, lecz do tego samego celu zdążającą. P. Lichtenberger jest i z najświetlejszymi umysłami Rosji.

Niewątpliwie potęgają one wiele ze środków obecnej polityki wobec polaków, ale dużo musiałoby im przybyć światła, żeby się nauczyły one traktować mas, jako istotnie różne prawa mających. Dziś te najświetlejsze umysły są przeświadczone, że mimo wszystko moralnym obowiązkiem całego narodu polskiego jest bezwzględne oświadczenie się za Rosją. Z najwyższym oburzeniem mówią te najświetlejsze umysły o tem, że polacy w Galicji, stając się tytu prawami, są po stronie Austrii i ta okoliczność w ich oczach usprawiedliwia poniekąd politykę rosyjską wobec polaków, którą sami zresztą potępiają.
Właśnie w ostatnich czasach przekonanie się mogliśmy o podobnym

stanowisku „najświetlejszych umysłów w Rosji”. Nacjonalizm rosyjski, w swojej dzisiejszej postaci, jest głęboko w duszach rosjan zakorzenionym. Piszący niniejsze słowa pamięta dobrze, jak przed trzydziestu laty, kiedy o „nacionalizm” nie było mowy jeszcze, i to w sferach radykalnej opozycji spotykały się jednostki, z wielkiem rozżaleniem mówiące o tolerowaniu niemieckich zakładów naukowych w Rydze i Dorpacie i godzące się na to, że polacy mogą bardziej kochać Warszawę, czy Wilno, niż Petersburg, lub Moskwę, ale „nie rozumiejąc”, by nad dwa ostatnie miasta przekładać było można Kraków.

Piszą do nas.

W sprawie walnego zebrania T. P. P. S. S.
Zbliża się termin zwołania walnego zebrania T. P. P. S. S. oraz czas nowych wyborów i możliwość odnowienia zarządu naszego Towarzystwa. Jest koniecznym przyspieszenie zwołania walnego zebrania Towarzystwa, gdyż zwłoka w tej sprawie może mieć niepożądane konsekwencje nie tylko dla najbliższego sezonu. Eventualne zawarcie umowy na sezon zimowy z nową dyrekcją przez ustępujący zarząd w przededniu swego ustąpienia, byłoby wielce niepożądanym i szkodliwym związaniem rąk nowemu zarządowi. Mielibyśmy nadzieję, że to nie nastąpi i że nasz obecny zarząd zechce przyspieszyć zwołanie walnego zebrania Towarzystwa.

Wobec wykazanej przez zarząd wytrwałości w nieręgowaniu na poruszanie przez prasę i w prasie sprawy teatralnej jednym miejscem, gdzie będzie można omówić sprawy naszego teatru i Towarzystwa, a także wysłuchać i zrozumieć motywy zarządu w jego odwołanych lub nieodwołanych postanowieniach — jest walne zebranie, piastujące według każdej ustawy najwyższą władzę w Towarzystwie.
Kontakt zarządu Popierania Polskiej Sztuki Scen. z Towarzystwem i Towarzystwo ze społeczeństwem i prasą jest niezbędnym warunkiem popierania polskiej sztuki scenicznej.
Wacław Studnicki.

(P. S.) Uznajemy za słuszne w zasadzie żądanie p. Wacława Studnickiego. Zawieranie kontraktu na sezon zimowy byłoby rzeczą kłopotliwą dla zarządu obecnego w przeddzień walnego pełnomocnictwa części jego członków. W dziejach Towarzystwa mieliśmy już wypadek, że członkowie zarządu nie chcieli podpisać kontraktu wliwą walnego zgromadzenia, jakkolwiek wyrażali gotowość bronięcia tego kontraktu przed tem zgromadzeniem. Natomiast nowy zarząd powinien mieć dość czasu dla rozważenia się w sytuacji, co będzie możliwym jedynie w takim razie, jeśli wybory nastąpią rychło, w każdym razie przed latem. W historii Towarzystwa Popierania Sceny mieliśmy już wypadek, że walne zgromadzenie, zwołane późno, było tak niezdecydowane, że uznano za stosowne wybory odłożyć do jesieni. W tym roku, wobec rozpoczynającego się w zimie nowego okresu teatru, odraczenie wyborów jest niemożliwe, jedyną więc radą jest wcześnie zwołanie walnego zgromadzenia. Pewną trudność przedstawia tu okoliczność, że rok administracyjny Tow. kończy się w d. 1 (14) maja. Sądzimy, że mimo to, przy pewnej energii zarządu, walne zgromadzenie mogłoby się odbyć w pierwszych dniach maja st. st. W razie niemożności wczesnego zakończenia rachunków zarząd mógłby, zdaniem naszym, zwołać zgromadzenie nadzwyczajne, specjalnie dla wyborów, zostawiając na później formalistykę zatwierdzenia wydatków, dokonanych i preliminarza na przyszłość.
Red.

Listy do Redakcji.

Szanowny Panie Redaktorze!
Uprasza o łaskawe umieszczenie na łamach Jego pomyślnego pióra...

WIADOMOSCI BIEZĄCE.

Kalendarzyk. Dziś, w sobotę — św. Teofila i Tertuljana B. H. W. W.
Nabożeństwo majowe. Dnia 1 (14) maja...

sie Zarząd miejski podaje do wiadomości publicznej, że na miesiąc czarkaskim oprócz znaków zwycięznych...

Otrzymałszy rezultat analizy ks. Drucki-Lubecki oddał się, nie udzielając Dr. Wojniczowi bliższych wyjaśnień.

siłowiczowa dwa razy skazana za prowadzenie tajnej polskiej szkoły jest niebezpieczną!

pisu to podane będą ekspertyzy kaligraficzne. Ks. Władysław Drucki-Lubecki w wypadkach wyjątkowych...

Informacje i pogłoski.

Przeciwno syndykatom.
Pod wpływem interpellacji dumskiej o podrobnym opalu naftowym...

Wzrost spożywania wódki.
W styczniu i lutym roku bieżącego w Rosji europejskiej i azjatyckiej...

W sprawie miesięcznej.
W Wilnie najdroższą się sprzedaje mięso wódek czarkaskich. Ostatnimi dniami...

W sprawie miesięcznej.
W Wilnie najdroższą się sprzedaje mięso wódek czarkaskich. Ostatnimi dniami...

W sprawie miesięcznej.
W Wilnie najdroższą się sprzedaje mięso wódek czarkaskich. Ostatnimi dniami...

W sprawie miesięcznej.
W Wilnie najdroższą się sprzedaje mięso wódek czarkaskich. Ostatnimi dniami...

Czy pamiętasz?...

Po rozoraniem, nagiem, smutnem polu, bieleją ludzkie kości...
U nóg moich wala się czaszka trupia...

morderce, zgrzyt żelaza, huk wstrząsów, chłopot ciepłej krwi i jęk mordowanych i umierających...
Czy pamiętasz, pytała daję głowa...

rali synowie ziemi, dzieci matki, która się zwała — Ojczyzna...
A potem — potem, zsypano nas do dołu...

W sprawie miesięcznej.
W Wilnie najdroższą się sprzedaje mięso wódek czarkaskich. Ostatnimi dniami...

W sprawie miesięcznej.
W Wilnie najdroższą się sprzedaje mięso wódek czarkaskich. Ostatnimi dniami...

W sprawie miesięcznej.
W Wilnie najdroższą się sprzedaje mięso wódek czarkaskich. Ostatnimi dniami...

Saweriniowi, aby nie dotykał kwestii polskiej. Suworin, rade zrozumiał i odłąd występował już wrogo przeciwko polakom.

PARLAMENT.

W komisjach dumskich. (P.) Komisja reform sądowych wybrała specjalną podkomisję, mającą przebrać projekty do prawa nietykalności osobistej mieszczan, tajemnicy korespondencji i stanów wyjątkowych.

Komisja oświatowa uznała za pożądane wnioski prawodawcze państw dzielnicy i postępowość w sprawie reformy średniej szkoły.

Komisja do spraw wojkowo-morskich zaakceptowała tajno projekty wyasygnowania środków na wzmocnienie Rewla i innych miejscowości w związku z programem przyspieszonej budowy floty w latach 1912—1916, budowa portów i ufortyfikowanie miejscowości działań wojennych.

Dla duchowieństwa prawosławnego. Rada ministrów, zgodnie z opinią kontrolera państwowego, uznała za niemożliwą do przyjęcia projekt prawa o materialnym zabezpieczeniu duchowieństwa prawosławnego na zasadzie wniosku prawodawczego 133 posłów do Dumy.

200 posłów na urlopie. Posłowie zjeżdżają się do Petersburga niezwykle leniwie. Na pierwszym posiedzeniu wyjechało się, że prawie połowa, bo 200 posłów, ma oficjalny urlop. Niektórzy wzięli urlop do maja. Inni w ostatniej chwili proszą o udzielenie urlopu. W dniu pierwszego posiedzenia Dumy około 30 posłów wzięło urlopy.

Nowa ekspedycja na biegun północny. Nacjonalista wnosił do Dumy państwowego projekt wyasygnowania 175 tysięcy rubli na zorganizowanie ekspedycji na biegun północny i poszukiwania ekspedycji Siedowa. Zdaniem autorów projektu, chociaż o Siedowie niema absolutnie żadnych wiadomości, lecz należy przypuszczać, że udało mu się dotrzeć do bezpiecznej przystani. Dlatego obecnie potrzebna jest predka i solidna pomoc materialna, gdyż zwłoka może znieczyć całe przedsięwzięcie.

Sądy miejscowe. (T. A. P.) Komisja reform sądowych przystąpiła do rozważenia projektu wprowadzenia w życie zreformowanych sądów miejscowych i wyraziła życzenie, aby sądy te rozciągnięte zostały na 46 gubernji Rosji europejskiej do 1 stycznia 1917 r.

Sytuacja międzynarodowa.

Sprawy albańskie.

Dyplomacja austro-węgierska zajmuje się obecnie już nie wyprawą do Albanji, lecz zabiegami o mocarstw o przyspieszenie uchwalenia statutu dla Albanji autonomicznej. Ten statut ma być opracowany według projektu, który już poprzednio gabinet wiedeński przygotował.

Równocześnie wyraża się na porządek dzienny kwestja powołania na tron albański jednego z książąt europejskich. Mocarstwa nabrały przekonania, że z uwagi na trzy religje, wyznawane przez albańczyków, mahometańską, prawosławną i katolicką, najlepiej będzie powołać na tron królewski z książąt protestanckich. Szanse zostania księciem albańskim tedy ma tylko jeden z książąt niemieckich albo też któryś z członków rodziny duńskiej, czy szwedzkiej.

Na czwartkowym posiedzeniu konferencji ambasadorów w Londynie, które trwało przeszło 6 godzin, zajmowano się wyłącznie sprawą Skutari i konstytucji Albanji. „Reuter“ informuje, że narada nie doprowadziła do pozytywnego wyniku. Zgłoszony został austriacko-włoski projekt organizacji Albanji, wszakże nie był rozstrzygnięty. Postanowiono przedstawić go rządowi wielkich mocarstw i dopiero potem ambasadorowie zbiorą się dla rozważenia projektu, co może nastąpić najwcześniej za dni kilka. Nie omawiano również sprawy granic Albanji. Natomiast długo debatowano nad kwestją ewakuacji Skutari.

Tego samego dnia debatowano w izbie gmin o kryzysie bałkańskim, w szczególności o Albanji. Unionista Anson proponował, by Czarnogóra kupiło Skutari od Albanji. Jeden z liberalów podniósł, że w chwili wynikłych komplikacji Grey'owi okazano było poparcie wskutek niezwykłej powściągliwości Rosji i Austrii, co doprowadziło do pomysłnego porozumienia. Auckland, występujący zamiast Grey'a, obecnego na konferencji ambasadorów, wyraził pewność, iż przyszłe położenie państw bałkańskich będzie polegało na kooperacji. Europa może sobie pozwolić na rozstrzygnięcia spraw krytycznych, które mogłyby grozić niezależności Albanji. Obecnie jedyną troską mocarstw jest zapewnienie Albanji istnienia niezależnego narówni z innymi państwami bałkańskimi. Albanja, oczywiście straci miasto, do których rości sobie pretensje, ale z drugiej strony zatrzyma te miasta, na które pretendowały inne państwa. Czarnogóra i jego sprzymierzeńcy nębdą nowe obszary, przyczem zdobędą na prawdopodobnie będzie pokazna. Losy Skutari już zostały ostatecznie zdecydowane na mocy porozumienia mocarstw. Nawet najbardziej zainteresowane w popieraniu wszystkich na-

rodowości serbskich mocarstwo oświadczyło, iż Skutari musi się stać miastem całkowicie albańskim. Sprawa skutaryjska przestała być niebezpieczną. Kola czarnogórskie powzięły swą decyzję, nim nastąpił wybuch, który mógłby wywołać pożar w całej Europie i stać się niekorzystnym dla samego Czarnogóra.

Wojska serbskie już prawie całkowicie opuściły Albanję, udając się przez port Alessio i Durazzo do Salonik. Skład kolejną będą odwiezione do Macedonji, a potem do ojczyzny. Essad-basza w obu portach Alessio i Durazzo nakazał wywiesić flagę turecką, a nie albańską. Ten fakt zaprzecza twierdzeniu, jakoby Essad-basza uważał już państwo albańskie za fakt dokonany. Na flagę albańską przyjdzie czas dopiero wtedy, gdy mocarstwa w sposób formalny uznają odrębne państwo albańskie. Może to jednak nastąpi dopiero po zawarciu formalnego pokoju pomiędzy Turcją i państwami bałkańskimi i po formalnym wyrażeniu się przez Turcję w wszelkich prawach Albanji. Przez ten czas Essad-basza w owych portach i na terytorjach, zajętych przez wojska podlegające jego komendzie, będzie sprawował władzę w imieniu sultana i państwa tureckiego.

Z Antivari donoszą, że między narodowy oddział okupacyjny, który zajmie Skutari, będzie się składał z tysiąca żołnierzy, w tem: 300 angielskich, po 300 austriackich, włoskich i francuskich oraz 100 niemieckich.

Prasa czeska w dalszym ciągu napada na politykę austriacką i dowodzi teraz, że monarchja grubo się skompromitowała w sprawie albańskiej. „Narodni Listy“ podkreślają, że obecnie Sazonów z nawijką odplacił Austrii za Buchlau. „Czeskie Slowo“ dowodzi, że przyszła Albanja, nielegalne dziecko dyplomacji austriackiej, będzie jedną z najkosztowniejszych awantur austriackich.

Zwołanie parlamentu austriackiego. Nasz korespondent wiedeński donosi, że jednym z pierwszych ustępstw uspokojenia sytuacji międzynarodowej będzie zwołanie Izby poselskiej austriackiej na dzień 2 (15) maja. Zaraz na pierwszym posiedzeniu prezes ministrów, hrabia Stürgkh, wygłosi mowę, w której przedstawi sytuację międzynarodową na podstawie informacji, danych mu przez ministra spraw zagranicznych, hr. Berchtolda. Z góry należy się przygotować, że hr. Berchtold będzie przedmiotem bardzo ostrej krytyki. W tej krytyce wezmą udział przedstawiciele niemal wszystkich stronnictw. Zarówno czeski i słowiański południowy, jak i niemiecki krytykowali działalność hr. Berchtolda, oczywiście, słownie z innego stanowiska, niemiecy z odmiennego.

Układy pokojowe.

Z powodu mających nastąpić układów pokojowych, serbska „Samoprawa“ informuje, iż wobec ustalenia głównych zasad pokoju delegaci zajmą się tylko szczegółami, które nie potrzebują długiego czasu. Ponieważ już ustalona została granica na linii Enos—Midja, ponieważ nadto mocarstwa pozostawiły sobie kwestje wysp, granic i ustroju Albanji, przeto wkrótce można oczekiwać zawarcia pokoju.

Są rzęsista źródła, nspobione nie tak optymistycznie. Oto do gaz. „Wiecz. Wremia“ telegrafują z Wiednia, że według informacji, zasięgniętych u źródeł oficjalnych, Turcja znowu postanowiła bronić swych interesów w sprawach wysp i kontyrbucji i, jak się zdawało, już ustalonej nowej granicy z Bułgariją. Decyzja Turcji pozostaje w związku z zatargami śród sprzymierzeńców. Aby dowieść gotowości poparcia swych interesów siłą wojenną, rząd na Czataldzę bez przerwy wysyła nowe wojska oraz rekrutów i rezerwistów, dla uzupełnienia szeregów.

Nadto, według rzekomo wiarygodnych informacji, otrzymanych w Petersburgu, pierwszy delegat turecki, Osman-Izam-pasza, przed przyjazdem do Londynu, zatrzyma się w Wiedniu i tam złoży nast. propozycje: Biorąc pod uwagę, że w przyszłości pomiędzy Austro-Węgrami i Turcją nie może być żadnych nieporozumień, Porta proponuje Austrii najrozsądniejsze przywileje ekonomiczne w Azji Mniejszej i obiecuje całkowicie zrzec się Albanji pod warunkiem, że Austria ze swymi sprzymierzeńcami energicznie poprze interesy tureckie na konferencji pokojowej. W ten sposób Turcja chce zabezpieczyć sobie choćby pewną swobodę działania.

Serbia i Bułgaria.

Według informacji z kół urzędowych serbskich, Serbia i Bułgaria doszły już do porozumienia w sprawie podziału zdobyczy. Granica zeznacie się na półn-wschodzie pomiędzy Krywą Palanką, przechodzącą do Bułgarii, i Kratkowem, przechodzącą do Serbji. Dalej granica pobiegnie na południe, pozostawiając Oweze Pole Serbji, wzdłuż rzeki Bregalnicy do rzeki Wardaru, następnie wzdłuż Wardaru, pozostawiając Weles Serbji, aż do Gwelneli — ostatecznego punktu południowej granicy serbsko-bułgarskiej. Od Gwelneli granica Serbji pobiegnie do jeziora Prospanskiego.

Sprawa armeńska.

Z Konstancynopola donoszą, że patriarcha ormiański wręcza w tych

dniach Porcie memorandum. W dokumencie tym wyliczone są dokonywane systematycznie i celowo w ciągu dwóch ostatnich miesięcy okrucieństwa w Armenji i Cyljeji, wskazano na obojętne zachowanie się rządu centralnego i na popieranie zbrodni przez władze miejscowe, wyrażono protest przeciw nieufnemu stanowisku Porty wobec patriarchatu i przeciw ministrowi spraw wewn. Chadzi Adilowi, który nie chciał przyjąć delegatów patriarchatu, pragnących scharakteryzować stan rzeczy, wreszcie wypowiedziano prośbę, by przedsięwzięto kroki celem uspokojenia Armenji, ukrośnienia rozbojów i ukarania winnych. Memorandum kończy się zapowiedzią, że w razie niewyuzdźlenia prośby; patriarcha składa z siebie odpowiedzialność za następstwa dalszych rozbojów i okrucieństw.

O sprawie armeńskiej mówił Auckland w izbie gmin. W kwestji tej, dotyczącej interesów Anglii, rząd brytański kilkakrotnie zwracał się do rządu tureckiego i otrzymał zapewnienie, że będzie zrobione wszystko, co się tylko da zrobić.

Wiadomości różne.

Turecki minister spraw wewn., Chadzi Adil, nalega, by mu udzielono dymisji. W Bejrucie ludność zorganizowała wiec protestu. Zamknięto sklepy. Wiadomości o tem zaniepokoiły rząd turecki.

Do bułgarskiego zgrupowania narodowego wniesiono projekt asygnowania dodatkowo 50 mil. na potrzeby wojskowe.

Do rzymskiej „Tribuny“ telegrafują z Brindisi, że skoncentrowano tam 3 tys. żołnierzy. Na transportowanie wszadzono wojsko i naladowano go amunicja.

OSTATNIE WIADOMOŚCI.

(Telegramy z dnia 26 kwietnia (9 maja). KONFERENCJA AMBASADORÓW.

Londyn. (Wl.) Wczorajsza konferencja ambasadorów przyjęła do wiadomości opracowany przez ambasadorów włoskiego i austriackiego projekt statutu dla Albanji, dyskusji jednak nad nim nie przeprowadzono, ambasadorowie bowiem postanowili projekt ten przedstawić przedtem rządowi swoim i dopiero po otrzymaniu od nich instrukcji, wjedzie on na porządek dzienny obrad.

Londyn. (Wl.) Wczorajsza konferencja ambasadorów zgodziła się zasadniczo na utrzymanie żandarmerji międzynarodowej w Albanji.

KWESTJA ALBAŃSKA.

Rzym. (Wl.) Wbrew wczorajszym wiadomościom, Włochy dotąd nie zdecydowały się na demobilizację oddziałów, przeznaczonych początkowo na projektowaną wyprawę do Albanji. Oddziały te pozostaną pod bronią tak długo, dopóki położenie w Albanji nie zostanie stanowczo uregulowane. Anarchja, która dotychczas panuje w Albanji, oraz postawa Grecji, nie chcącej się zgodzić na projektowaną granicę południową pomiędzy Albanją i Epiem, nie przeszkadzają niepokoić wszystkich, zainteresowanych w kwestji albańskiej, chociaż w kółach politycznych włoskich zapewniają, że kwestje te zbyt są drobne, aby miały budzić obawy zakłócenia pokoju.

POŻAR SKUTARI.

Wiedeń. (Wl.) Nadeszła tu wczoraj około północy wiadomość, że Skutari stol w płomieniach.

Pożar wybuchnął odrazu w kilku miejscach.

Przyśpieszają, że ogień podłożyli opuszczający twierdzę czarnogórscy.

Berlin. (Wl.) Dzisiejsza „Morgen Post“ otrzymuje z Cetylni telegraficzne potwierdzenie wiadomości o pożarze w Skutari. Ogień powstał w jednym z największych gmachów w wielkim bazare. Akcja ratunkowa była bezskuteczna. Straty obryzkie. Przypuszczają, że to Czarnogórcy spełnił groźbę, że opuszczą Skutari, zostawiając jednak same zgliszcza i popioły.

Cattaro. (P.) W Skutari spłonął wielki bazar. Uległy zniszczeniu wielkie zapasy dywanów, materji jedwabnych, oraz towarów złotych, srebrnych i galanterji.

OPUSZCZENIE SKUTARI.

Cetylna. (Wl.) Rząd czarnogórski otrzymał od angielskiego ministra spraw zagranicznych, Grey'a, telegram z podziękowaniem za postanowienie opuszczenia Skutari. W armji czarnogórskiej wiadomość o opuszczeniu twierdzy przyjęto z wielkim żalem, do żadnych jednak demonstracji nie doszło.

Wiedeń. (P.) „Biuro Korespondencyjne“ donosi z Cetylni, że rząd czarnogórski polecił swemu delegatowi w San Giovanni di Medua zadość uczynić żądaniu admirała angielskiego w sprawie dnia i warunków oddania Skutari.

AKCJA MIĘDZYKARODOWA.

Wiedeń. (Wl.) Zwłoka w wyładowaniu korpusu międzynarodowego w Albanji pochodzi, jak się dowiadują dzienniki — stąd, że Rosji dano czas do namysłu, czyby teraz, wobec opuszczenia Skutari przez czarnogórców, nie zechciała uczestniczyć w tej akcji.

ODPOWIEDZ SPRZYMIERZENCÓW.

Ateny. (P.) Odpowiedź państw bałkańskich na ostatnią notę mocarstw wręczona zostanie najwcześniej w poniedziałek przyszły.

NOWY GABINET CZARNOGÓRSKI.

Cetylna. (P.) Ogłoszony został skład nowego gabinetu. Prezesem Rady ministrów i ministrem wojny został gen. Wukowicz, ministrem spraw zagranicznych — Planenac, spraw wewnętrznych — Gunicz,

skarbu — Popowicz, wyznań — Miuszkowicz i sprawiedliwości — Wakić.

BISKUP KATOLICKI W ADRIANO-POLU.

Rzym. (Wl.) Watykan zwrócił się do rządu bułgarskiego z prośbą o utworzenie rzymsko-katolickiej stolicy biskupiej w Adrianopolu. Rząd bułgarski przyjął prośbę tę przychylnie.

TURCJA ZBROSI SIĘ.

Konstancynopol. (Wl.) Rząd turecki znowu mobilizuje znaczne siły w Azji Mniejszej i Mezopotamji, które mają być wysłane na linię Czataldzy i do Gallipoli. Równocześnie wysyła Turcja w tej samej dyrekcji artylerję i zapasy amunicji. Ministerjum wojny objaśnia, że siły te mają być zużyte na garnizon w Albanji, która pozostała ma nadal pod protektorem tureckim.

RZĄDY BUŁGARSKIE.

Konstancynopol. (P.) Bułgarskie władze w Kawałi i Dedeagaczu nie przepuszczają towarów eudzoziemskich, zwłaszcza nafty. Według pogłosek, środki te zarządzone w celu oclenia towarów przed zawarciem pokoju według taryfy bułgarskiej.

NIEPOKÓJ W GRECJI.

Berlin. (Wl.) Z Aten telegrafują: Dyplomacja grecka okazuje wielki niepokój wobec nowych niepewności, powstających na gruncie sprawy albańskiej, zwłaszcza co do projektowanej granicy południowej przyszłego księstwa, któryby odciął od Grecji znaczną część Epiru. Także kwestja góry Athos, a przedewszystkiem sprawa wysp na morzu Egejskim, dotyczących ściśle nie rozstrzygniętych niepokoi greckie sfery polityczne, które chcą wszystkie te kwestje poddać pod sąd mocarstw.

ANGLJA I EGIPCIE.

Kair. (P.) Lord Kitchener w raporcie o położeniu Egiptu doradza podobno rządowi angielskiemu wobec położenia międzynarodowego wzmocnić korpus okupacyjny i ufortyfikować kanał Sueski oraz port w Alaksandrii.

M 4 „Miesięcnik Ilustrowany“ zawiera:

Wiosna w przyrodzie, pojęci i malarstwa. Narzędzia myślowe u roślin. Telegrafia. Zjawiska telepatyczne. Polacy i państwowa idea w Austrii. Ciekawe odkrycia przedhistoryczne. Wyspa Wenery, o. d. Dział aktualny. Żądła w księgarniach i na kolejach. Red. W. Polna 49. 27409

TELEGRAMY

„Kurjera Litewskiego“.

Z dnia 26 kwietnia (9 maja).

ROZBIECIE RADY NARODOWEJ.

Lwów. (Wl.) Kolo sejmowe obradowało wczoraj nad nowymi wyborami do Rady Narodowej. Uchwalono rezolucję, uznającą „w interesie narodowym potrzebę istnienia Rady Narodowej, która się opierała na porozumieniu stronnictw“. Kolo sejmowe nie mogło się porozumieć co do klucza. Ludowcy wystąpili z projektem, zapewniającym większość w Radzie Narodowej stronnictwom bloku, co wywołało tam większe niezadowolenie, że w mniejszości pozostaly stronnictwa polskie, najwplywowsze w Galicji wschodniej, która jest terenem działalności praktycznej Rady Narodowej podczas wyborów. Według projektu ludowców w skład Rady Narodowej wejść miało po 6 członków ze stronnictwa stańczyków, demokratów, ludowców i autonomistów, 3 demokratów narodowych i 3 z klubów środka. Prawica nie zgodziła się na ten projekt i przedłożyła inny. Ponieważ nie doszło do porozumienia przedstawiciele demokracji narodowej, autonomistów i centrum usunęli się. Wówczas ludowiec Wasung zaproponował na miejsce nieistniejącej Rady Narodowej wybrać komitet, złożony z przedstawicieli stańczyków, demokratów i ludowców. Do komitetu wybrano: Rutowski, Chylińskiego, Lisiewicza i Wasunga.

Prezes Rady Narodowej, Cieński, wszedł na salę i oświadczył, że komitetu nie uznaje, ksiąg Rady Narodowej jemu nie odda.

ARESZTOWANIE SZPIEGÓW.

Kraków. (Wl.) Policja krakowska uwięziła pod zarzutem szpiegostwa niejakich: Wacława Rowińskiego, Mieczysława Wróblewskiego i trzeciego młodzieńca, którego nazwisko nie zostało dotąd ustalone. Arestowani kregieli się wśród młodzieży i oprócz szpiegowania uprawiali prowokacje. Podobno mają kilka ofiar na sumieniu.

SPRAWA O RZEKOMY MORD RYTUALNY.

Petersburg. (P.) Prokurator izby kijowskiej doniósł że śledztwo w sprawie zabójstwa Juszczynskiego zostało ukończone i łącznie z aktem oskarżenia Bejlisa przekazane kijowskiej izbie sądowej.

OBLIGACJA.

Petersburg. (P.) Minister skarbu opublikował Najwyższe pozwolenie na wypuszczenie przez bank włoskiego obligacji na sumę 100 milionów.

OPÓR FINLANDYI.

Petersburg. (P.) Petersburski sąd okręgowy skazał burmistrza i ratmanów magistratu tawastuskiego na sześć miesięcy więzienia każdego za opór prawu o równouprawnieniu rosjan w Finlandji.

OSZUST MIĘDZYKARODOWY.

Kijów. (P.) Aresztowano tu znanego oszusta międzynarodowego, Sawina.

WYPADEK PODCZAS WJAZDU CES. WILHELMA.

Wiesbaden. (P.) Podczas wjazdu ces. Wilhelma do miasta zdarzył się nieszczęśliwy wypadek. Z za szpalców publiczności niespodzianie wy-

jechał tyklista. Szofer trzeciego samochodu cesarskiego zahamował go tak silnie, że siedzący na przedzie lokaj został wyrzucony, zaś tyłem samochodu został przyćmięty do słupa z ogłoszeniami dwunastoletni chłopiec tak mocno, że zaraz po przewiezieniu go do szpitala umarł.

PODROŻE MONARZE.

Berlin. (Wl.) „Vossische Zig“ zaprzecza wiadomości, jakoby austriacki następcą tronu udać się miał na ślub córki cesarza Wilhelma. Uroczystość odbędzie się w kole czysto rodzinnem, a arcyksiążę Franciszek Ferdynand nie jest spokrewniony ani z domem Hohenzollernów, ani Kumblerlandów. Prawdopodobnie natomiast jest, że austriacki następcą tronu przybędzie do Berlina w czerwcu z okazji 25-lecia rządów cesarza Wilhelma.

Wiedeń. (Wl.) Jak donoszą z kół dobrze poinformowanych, cesarz Wilhelm przybyć ma w jesieni do majntak arcyksięcia Franciszka Ferdynanda na polowanie.

ALFONS XIII W PARYŻU.

Paryż. (P.) Wracający z Fontainebleau król Alfons z Poincaré, został powitany gorąco przez ludność Paryżu. Prasa, konstatając wspólność interesów Francji i Hiszpanji w Europie i Afryce, zaleca zawarcie porozumienia francusko-hiszpańskiego.

LOTNICTWO.

Brema. (P.) Lotnik francuski Breugeau posybywał na Brukselę do Londynu.

ECZA ZAMACHU.

Saigon. (P.) Aresztowani zostali sprawcy zamachu w Hamsie. Oświadczyli, że otrzymali 500 piastrow od pretendenta na tron aniamski.

UROCZYSTOŚCI BERLIŃSKIE.

Berlin. (P.) Z powodu oczekiwania do Berlina przyjazdu monarchów do zastępcy córki ces. Wilhelma, prasa półurzędowa zaznacza, że wizyty te są pozbawione znaczenia politycznego i noszą charakter wyłącznie rodzinny. Arcyksiążę Franciszek Ferdynand nie przyjedzie na ślub, ponieważ oczekiwany jest w ówczesnym na uroczystości jubileuszowe panowania ces. Wilhelma.

ANGLJA I CHINY.

Londyn. (P.) W izbie gmin w sprawie uznania republiki chińskiej Auckland powiedział: „Na nasze jasno wyrażone życzenie Chiny dały nam formalne miarodajne potwierdzenie uznania i innych praw, z których korzystamy w Chinach. Uznania republiki nastąpi niezwłocznie po otrzymaniu przez nas tego potwierdzenia“. Na zapytanie, czy uznania republiki chińskiej będzie zależało od rozstrzygnięcia kwestji tybetańskiej, Auckland odrzekł: „Obawiam się, żeby nie okazało się malokorzystnym dla rozstrzygnięcia kwestji tybetańskiej uzależnienie przez nas kwestji tybetańskiej od sprawy uznania republiki, uważamy bowiem Chiny za mocarstwo, usposobione dla nas najzupełniej przyjaźnie.“

NADUZYCIA W ANGLJI.

Londyn. (P.) W „Times“ ukazała się wiadomość o uporczywym obiegających w City pogłoskach o nadpłynięciach, dokonanych podczas zawierania kontraktów rządowych na dostawę ropy naftowej. „Daily Chronicle“ z tego powodu pisze, że pogłoski powyższe zwróciły na siebie baczny uwagę Izby gmin, natomiast najmniej poruszyły one ministrów.

ZDROWIE PAPIEŻA.

Rzym. (Wl.) Stan zdrowia papieża jest w dalszym ciągu zupełnie zadowalający. Papież odbył już kilkakrotnie przechadzki po ogrodach watykańskich i dał się widzieć pielgrzymom.

W CHINACH.

Chajnar. (P.) Na zjeździe urzędników wojskowo-administracyjnych w Burgi postanowiono 2,000 żołnierzy wysłać dla ochrony granicy południowo-zachodniej.

RZEZ CHRZEŚCIJAN.

Urmia. (P.) Z okręgu Nestorian otrzymano niepokojujące wiadomości o przygotowywanych kurdów do rzezi chrześcijan w Tuchmie, Tiarze i Abbasie. 600 mieszkańców Tuchmy otoczonych zostało przez kurdów. Są zabici i ranni. Obawiają się rzezi ogólnej w związku z niepowodzeniami na Bałkanach.

Z CHIN.

Mukden. (P.) Wobec niepokojącego nastroju w południowej Mandżurji w związku z wzmocnieniem się ruchu monarchicznego i agitacji antypaństwowego na szeroką skalę, dywizja dwudziesta przesunięta została na ochronie kolei pekińsko-mukdeńskiej.

PROTEST JAPONJI.

Waszyngton. (P.) Ambasador japoński złożył formalny protest przeciwko ustawie kalifornijskiej, zakazującej nabywania własności ziemskiej przez eudzoziemców.

REFORMA CŁOWA.

Waszyngton. (P.) Izba poselska przyjęła projekt reformy cłowej.

ZAMACH DYNAMITOWY.

Waszyngton. (P.) W Nogales, w stanie Arizona, powstańcy dynamitem wysadzili w powietrze pociąg wojskowy kolei meksykańskiej. Większa część wojsk, znajdujących się w pociągu, zginęła. Zabitych jest 250 żołnierzy.

JAPONJA I KALIFORNJA.

Tokio. (P.) Wyjechał do Ameryki znany finansista Soeda i dyrektor Towarzystwa kolonizacyjnego Kamia, delegowani przez izby handlowe w celu poznania na miejscu warunków projektu prawa kalifornijskiego.

Najważniejsze wiadomości.

Szczegóły w tekście.

We Lwowie nastąpiło rozbicie Rady Narodowej (tel.).

Wszelko sprawę wykupu przez rząd kolei łódzkiej (z Królestwa).

Reforma sądu miejscowego narazie będzie wprowadzona tylko w 10 gubernjach (inf. i pogl.).

W Petersburgu dokonano aresztowania śród robotników i studentów (z Rosji).

Cyklon spowodował wielkie zniszczenie nad Wolgą i na Syberji (z Rosji).

W sądzie petersburskim odbyła się nowa sprawa o spór urzędników fiński (tel.).

Oczekiwany jest w Berlinie zjazd monarchów (telegr.).

Prasa angielska donosi o nadyjciach w Anglii przy dostawie ropy naftowej (telegr.).

Austrija złożyła projekt organizacji Albanji, będzie on rozważany na przyszłej konferencji ambasadorów. Na 2 (15) maja zwołany zostanie parlament austriacki. Podobno Turcja nie godzi się na przedstawione warunki pokoju i szuka przymierza z Austrią, aby uzyskać jej poparcie. Patriarcha ormiański wręcza Porcie memorandum w kwestji armeńskiej. Lord Kitchener proponuje wzmocnienie korpusu okupacyjnego w Egipcie. W Skutari wybuchł wielki pożar. (Sytuacja międzynarodowa).

Wysadzono w powietrze pociąg z wojskiem w Stanach Zjednoczonych (tel.).

POŻYŻKA CHIŃSKA.

Tokio. (P.) Przedstawiciele wielkich firm japońskich w Chinach komunikują o możliwości wybuchu bojkotu towarów japońskich w południowych Chinach w razie zgody Japonji na udzielenie rządowi pekińskiemu pożyczki przez syndykat pięciu państw.

Wysadzono w powietrze pociąg z wojskiem w Stanach Zjednoczonych (tel.).

Na szerokim świecie.

Tajemnicze bratobójstwo. Widownia tajemniczej tragedji rodzinnej stał się szpital dla obłąkanych w Quarto, pod Genuą. Przybyły tam z Wiednia Wilhelm Grimus von Gruenburg zastrzelił z rewolweru brata swojego, Antoniego, umieszczonego w tym szpitalu, a którego miał przewieźć do Wiednia. Zabójca twierdzi, że zastrzelił brata przypadkowo. Zachowanie się prztem tak niespokojnie, że przypuszczają, iż albo nie chciał, aby brat jego cierpiał dłużej, albo też sam popadł w obłąkanie. Bracia

Table with market prices for various goods like flour (Fasola biała, Fasola żółta), oil, and other commodities.

Table with market prices for live animals (Placono za żywe wieprze, żywe wieprze) and telegraphic news (Doniesienia telegraficzne Ag. Pot.).

Table with market prices for various types of flour (Owies biały, czarny) and other grains.

Table with market prices for various types of oil (4% Lisy zastawne b. szlach) and other commodities.

Table with market prices for various types of flour (4 1/2% lisy zastawne b. szlach) and other commodities.

Notowania Wileńsk. Banku Ziemskiego. 4 1/2% lisy zast. Wil. Ban. Ziem. 86.- Akcje Wil. Banku Ziemsk. 590.-

Pierwszorzędnej wartości motory i lokomobile szwedzkie ropowe BOLINDERA młocarnie czeskie Wichterlego i młyny patentowane „Ekonom” i „Planeta”

Parlez-vous français? Prenumeruje czasopismo ilustrowane „Le Français”

Trzeci kwartał wychodził w Warszawie pod redakcją Jerzego Jankowskiego „TYDZIEŃ”

Advertisement for TRISAN D'ALHOMMELA, a medicine for various ailments, featuring an illustration of a hand holding a bottle.

Advertisement for Bracia JABŁKOWSCY, featuring an illustration of a large building and text about their warehouse and bakery.

Advertisement for a technical journal or magazine, mentioning technical news and machinery.

Advertisement for the „ERIKA” typewriter, highlighting its technical features and reliability.

Advertisement for a refrigeration business (Lodownie pokojowe, krajowe) and ice machines.

Do sprzedania używana, ale w dobrym stanie, lokomobila z młocarnią i zasosowaną prasą.

Bilans Wileńskiego Towarzystwa Wzajemnego Kredytu na 1 kwietnia 1913 roku. Table with financial data.

Advertisement for „SAKSO-TURYNGJA” typewriter, mentioning its main representative and manufacturer.

Ważne dla chorych cierpiących na płuca. Niniejszem uważam sobie za obowiązek podziękować za doskonały środek p. n. „Fagoseol”

Interesa handl. i majątk. Dzierżawy poszukuje folwarku 130-180 dziesięcin z inwentarzem blisko kolei.

Large advertisement for „EKONOM” engines and gas generators, featuring an illustration of a large industrial engine and text about its efficiency.

Advertisement for VILIA-CRÈME, a medicinal cream, and Mydło Herba, a soap.

Advertisement for RZEWUSKI i S-ka, a construction company specializing in concrete and brickwork.

Advertisement for LUTERMA, a travel agency or publisher, featuring the name of the company and its location.

Advertisement for KONFEKCJI DAMSKIEJ, a women's clothing store, mentioning various types of dresses and suits.

Advertisement for Jedwabnych Manteau, a store selling silk dresses and gowns.

Advertisement for Uniwersalny Magazyn L. ZAŁKINDA, a general store or magazine.

SKŁAD BRONI UŚCINOWICZA. Wieleka 10. Sprzedaje wszelką broń myśliwską (nieżej od 5 do 10 1/2) od centów stołeczkich.

OGŁOSZENIA DROBNE. Nauka i wychowanie. Biuro Jasińskiej, Warszawa, Włodzimierska 19.

Warszawa, Nowogrodzka 6, Ciechocinek, ul. Wysoka. Pensjonaty: „Zachęta”, wszelkie warunki: wygodny, spokojny, zdrowy dla stałych i przyjezdnych gości.